

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy Mgr. Davida Hipšera a soudců JUDr. Pavla Molka a JUDr. Tomáše Foltase v právní věci žalobce: **G. B.**, zastoupen JUDr. Veronikou Mašlonkovou, advokátkou se sídlem U Soudu 327/5, Hradec Králové, proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra**, se sídlem Nad Štolou 3, Praha 7, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Hradci Králové ze dne 22. 9. 2016, č. j. 29 Az 28/2015 - 66,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **se odmítá** pro nepřijatelnost.
- II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.
- III. Odměna advokátky JUDr. Veroniky Mašlonkové **se určuje** částkou 3 400 Kč. Tato částka bude vyplacena z účtu Nejvyššího správního soudu do 30 dnů od právní moci tohoto usnesení.

O d ů v o d n ě n í :

I.

[1] Ministerstvo vnitra, odbor azylové a migrační politiky (dále jen „žalovaný“) rozhodnutím ze dne 4. 8. 2015, č. j. OAM-98/LE-BE02-K01-2015, neudělilo žalobci mezinárodní ochranu podle § 12 až § 14b zákona č. 325/1999 Sb., o azylu.

II.

[2] Žalobce (dále jen „stěžovatel“) podal proti rozhodnutí žalovaného žalobu ke Krajskému soudu v Hradci Králové, který ji v záhlaví uvedeným rozsudkem zamítl. Uvedl, že stěžovatel vycestoval ze své vlasti v roce 2004 za prací, a tedy z rýze ekonomických důvodů, podmínky § 12 zákona o azylu proto nebyly naplněny. Krajský soud neshledal opodstatněnými stěžovatelova tvrzení o situaci v Moldavsku a uvedl, že existence důvodných obav z pronásledování podle § 12 písm. b) zákona o azylu nemohla být doložena pouze internetovými články o neklidné povolební situaci v Moldavsku, které nadto neměly se stěžovatelovou věcí bezprostřední souvislost. Rovněž stěžovatelův nesouhlas s komunisty a jejich vedením státu neměl azylovou relevanci.

[3] Zmíněné události nebyly podle krajského soudu dostačujícím důvodem ani pro udělení doplňkové ochrany podle § 14a zákona o azylu, neboť nepředstavovaly vážné ohrožení života nebo lidské důstojnosti z důvodu svévolného násilí v situaci mezinárodního a vnitřního konfliktu,

stěžovateli nehrozil ani trest smrti, mučení nebo nelidské či ponižující zacházení. Poškození stěžovatelova oka bylo již řešeno českým zdravotnictvím a stěžovatel žádné další zdravotní obtíže netvrdil; nedošlo tudíž ke zneužití správní úvahy podle § 14 zákona o azylu.

[4] Žalovaný si proto podle krajského soudu shromáždil dostatečné podklady o situaci v zemi původu včetně situace navrátilivších se žadatelů o azyl a založil na nich podrobnou argumentaci, která je podle krajského soudu přezkoumatelná, správná a logická. Stěžovatelova žádost se přitom jevila jako účelová, neboť byla podána až po několikaletém nelegálním pobytu na území České republiky, a to ve chvíli, kdy stěžovateli hrozilo správní vyhoštění.

III.

[5] Stěžovatel podal proti rozsudku krajského soudu kasační stížnost, v níž uvedl, že s ohledem na okolnosti jeho případu mělo dojít k revizi a odklonu od judikatury, krajský soud s žalovaným nadto nesprávně vyhodnotili předložené důkazy a učinili na jejich podkladě nesprávné skutkové závěry. Žalovaný při rozhodování vycházel z neaktuálních informací – podle zpráv, které stěžovatel přiložil k žalobě, v Moldavské republice dochází k útokům na osoby z důvodu náboženského vyznání, a proto je tam špatná bezpečnostní situace. Stěžovatel poukázal rovněž na ozbrojený konflikt na východě Ukrajiny, který by se mohl rozšířit i do Moldavské republiky a v jehož důsledku mu navíc hrozí nedostatek práce. Pokud by stěžovateli nebyl udělen azyl, stal by se bezdomovcem a byl by vystaven pronásledování pro svou víru a demokratickou politickou příslušnost. Poukázal rovněž na úraz svého oka, které vyžaduje další operaci, již nemůže z důvodu nedostatečné odborné péče absolvovat ve své vlasti, a navrhl proto zrušení rozsudku krajského soudu.

IV.

[6] Žalovaný ve vyjádření ke kasační stížnosti uvedl, že se řádně a úplně vypořádal se všemi právními námitkami a skutečnostmi uplatněnými stěžovatelem a svou argumentaci podložil dostatečnými, objektivními a aktuálními informacemi z nezávislých zdrojů. Následně zrekapituloval argumentaci obsaženou ve svém rozhodnutí, odkázal na závěry krajského soudu a navrhl kasační stížnost odmítnout pro nepřijatelnost podle § 104a s. ř. s., případně zamítnout.

V.

[7] Nejvyšší správní soud posoudil kasační stížnost v mezích jejího rozsahu a uplatněných důvodů a zkoumal přitom, zda napadené rozhodnutí netrpí vadami, k nimž by musel přihlídnout z úřední povinnosti (§ 109 odst. 3, 4 s. ř. s.).

[8] Jednou z podmínek věcného přezkumu kasační stížnosti ve věci mezinárodní ochrany je její přijatelnost. Kasační stížnost je podle § 104a odst. 1 s. ř. s. přijatelná, pokud svým významem podstatně přesahuje vlastní zájmy stěžovatele. Podmínky přijatelnosti Nejvyšší správní soud vymezil v usnesení ze dne 26. 4. 2006, č. j. 1 Azs 13/2006 - 39, č. 933/2006 Sb. NSS, následovně: „1) Kasační stížnost se dotýká právních otázek, které dosud nebyly vůbec či nebyly plně řešeny judikaturou Nejvyššího správního soudu. 2) Kasační stížnost se týká právních otázek, které jsou dosavadní judikaturou řešeny rozdílně. Rozdílnost v judikatuře přitom může vyvstat na úrovni krajských soudů i v rámci Nejvyššího správního soudu. 3) Kasační stížnost bude přijatelná pro potřebu učinit tzv. judikatorní odklon. To znamená, že Nejvyšší správní soud ve výjimečných a odůvodněných případech sezná, že je namístě změnit výklad určité právní otázky, řešené dosud správními soudy jednotně. 4) Další případ přijatelnosti kasační stížnosti bude dán tehdy, pokud by bylo v napadeném rozhodnutí krajského soudu shledáno zásadní pochybení, které mohlo mít dopad do hmotně-právního postavení stěžovatele.“

pokračování

[9] Nejvyšší správní soud neshledal v posuzované věci přesah vlastních zájmů stěžovatele ani zásadní pochybení krajského soudu, které by mohlo mít dopad do jeho hmotněprávního postavení. Ustálená a vnitřně jednotná judikatura Nejvyššího správního soudu totiž poskytuje dostatečnou odpověď na uplatněné kasační námitky a stěžovatel ve své stručné argumentaci nevyložil žádné důvody, které by svědčily pro odklon.

[10] Stěžovatel předně namítal, že okolnosti jeho případu svědčí pro odklon od dosavadní judikatury. Jádrem stěžovatelových námitek jsou tvrzení o špatné bezpečnostní situaci na Ukrajině a o pronásledování určitých skupin obyvatel v Moldavské republice; stěžovatel přitom tvrdí, že by se mohl stát rovněž terčem pronásledování. Tyto důvody ovšem k udělení mezinárodní ochrany nepostačují; k tomu srov. např. rozsudek Nejvyššího správního soudu týkající se pouhých obav žadatelů o mezinárodní ochranu z pronásledování či otázky obecných tvrzení o pronásledování ze dne 27. 6. 2005, č. j. 4 Azs 395/2004 - 68, přímo ve vztahu k Moldavské republice pak rozsudek NSS ze dne 18. 12. 2003, č. j. 4 Azs 38/2003 - 36.

[11] Neobstojí ani tvrzení o neaktuálnosti informací obstaraných žalovaným a krajským soudem. Krajský soud totiž řádně zdůvodnil veškeré své právní závěry a založil je na dostatečném skutkovém základě. V tomto směru tudíž Nejvyšší správní soud neshledal důvod k odklonu od dosavadní judikatury týkající se nedostatečně zjištěného skutkového stavu, resp. nedostatečného dokazování, z níž odkazuje např. na rozsudky ze dne 18. 12. 2003, č. j. 5 Azs 24/2003 - 42, či ze dne 21. 12. 2005, č. j. 6 Azs 235/2004 - 57.

[12] Stěžovatel konečně namítal, že mu měl být udělen humanitární azyl s ohledem na zranění oka. Institutem humanitárního azylu se zabýval Nejvyšší správní soud rovněž v řadě svých rozhodnutí (např. rozsudek ze dne 11. 3. 2004, č. j. 2 Azs 8/2004 - 55). Z této judikatury vyplývá, že je na uvážení správního orgánu, zda humanitární azyl udělí, či nikoliv; míra volnosti uvážení správního orgánu je limitována pouze zákazem libovůle. Nejvyšší správní soud ve své ustálené judikatuře specifikoval skutečnosti, které jsou obvyklými důvody pro udělení azylu z humanitárních důvodů, tím však není lepší zdravotní péče (srov. rozsudek ze dne 26. 7. 2007, č. j. 2 Azs 30/2007 - 69), jakož ani další stěžovatelem uváděné důvody (vč. důvodů ekonomických, resp. těžkých životních podmínek – srov. usnesení ze dne 28. 12. 2010, č. j. 8 Azs 16/2010 - 79).

[13] Ustálená a vnitřně jednotná judikatura Nejvyššího správního soudu tedy poskytuje dostatečnou odpověď na námitky uvedené v kasační stížnosti a Nejvyšší správní soud neshledal žádné další důvody pro přijetí kasační stížnosti k věcnému projednání. Proto kasační stížnost jako nepřijatelnou podle ust. § 104a odst. 1 s. ř. s. odmítl.

[14] Výrok o nákladech řízení o kasační stížnosti se opírá o § 60 odst. 3 větu první s. ř. s. ve spojení s § 120 s. ř. s., podle nichž žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, byla-li kasační stížnost odmítnuta.

[15] Stěžovateli byla krajským soudem ustanovena advokátka podle § 35 odst. 8 s. ř. s., podle jehož poslední věty platí, že zástupce ustanovený v řízení před krajským soudem, je-li jím advokát, zastupuje navrhovatele i v řízení o kasační stížnosti. V takovém případě platí hotové výdaje a odměnu za zastupování stát (§ 35 odst. 8 ve spojení s § 120 s. ř. s.). Při přiznání odměny v dané věci Nejvyšší správní soud určil odměnu výše uvedené advokátce ve výši 3 400 Kč [jeden úkon právní služby po 3 100 Kč dle § 7 a § 9 odst. 4 písm. d) vyhlášky č. 177/1996 Sb., ve znění pozdějších předpisů, s přihlédnutím k ustanovení § 11 odst. 1 písm. d) téže vyhlášky (návrh ve věci samé), a jeden režijní paušál po 300 Kč za jeden úkon právní služby dle 13 odst. 3 téže

vyhlášky]. Celková částka 3 400 Kč bude k rukám advokátky vyplacena z účtu Nejvyššího správního soudu do 30 dnů od právní moci tohoto usnesení.

Poučení: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 2. listopadu 2016

Mgr. David Hipšr
předseda senátu